

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

1.

Uz atsevišķu faktu pamata Smalko Pasauli iespējams ietvert veselā pasaules uzskatā, bet tad vajadzīga vērība, citiem vārdiem – izsmalcinājums, tas, ko mēdz nosaukt par Kultūru.

2.

Nav viegli atskārst, ka piederam pie divām Pasaulēm.

3.

Parasti Zemes kontūras no Smalkās Pasaules saredzamas skaidri. Cēlonis nevien Zemes atmosfēras blīvums, bet arī nevēlēšanās redzēt. Saredz tas, kas grib saredzēt. Bet pat zemes tumsā jāsasprindzē redze, citiem vārdiem – jāieliek acīs doma.

4.

Ieniršana Smalkās Pasaules sfērā nav pretrunā ar Zemes dzīvi. Smalkās Pasaules dzīve nav nekromantija, pie šāda ieskata jāpierod. Ja zemes acis vēl nesaredzēs, arī ausis vēl nesadzirdēs, tad sirds jau atzīs īstenību. Augšupejai jāatzīst Pārzemes Pasaule. Šāda paplašināta apziņa pārveidos arī visu pieeju dzīvei. Ir pienācis laiks, kad apiņa jāsaprot jo plašai uztverei. Vienīgi plašai izpratnei iespējams novērtēt notiekošo procesu.

5.

Jūs esat redzējuši rotaļlietu, kura sastāv no daudzām bumbām, kas iegrieztas viena otrā. Ķīnieši tādējādi gribējuši atgādināt sakrāli mentālās Pasaules. Cilvēkam ir grūti saprast pārzemes neaprakstāmos izmērījumus. Bet kas redzējis Smalkās Pasaules krāsas un dzirdējis tās skanēšanu, tas saprot, ka tādai Pasaulei labākais apzīmējums ir – Vissmalkākā.

6.

Tīra daiļuma pilna doma rāda ceļu uz patiesību. Atteikšanās mācība paredz iecietību, saudzību pret zemākajiem. Pie paplašinātas apziņas nav norimšanas, bet iešana bez aizliegumiem. Izdaiļotās dzīves atļauj brīvi, devīgi aiziet, lai atgrieztos kā uzvarētājas. Nevar samulst tas, kas iet daiļuma apziņā. Tikai apmulsums spēj aizsprostot ceļu.

Nav pareizi sacīt – daiļums glābs pasauli, pareizāk – daiļuma apziņa glābs pasauli.

Pāri nejdzības šķēršļiem iespējams tuvoties daiļuma bācai, izsējot sēklas bez skaita. Kad var kultivēt daiļuma dārzu, tad nav jābaidās. Nav noguruma, kad gara dārzs uzņems jaunus atnācējus!

7.

Audzinojot sirdi, mēs, pašiem nemanot, pieradināmies pie Smalkās Pasaules sfērām. Tas neizpaužas kaut kādos sevišķos brīnišķos fenomenos, bet sīkās izjūtās, kuras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

izsmalcināta sirds sāk atskārst. Šī doma par sīko izjūtu nozīmi ir jāpieņem, bet nevajag kļūt par svētuli, gremdējoties sīko iedalījumu dogmās. Sirds norādīs viļņveidīgo robežu starp būtisko un konvenciālo, maz pamazām mēs atskārstam, ka ap mums notiek parādības, kas neietilpst primitīvās fizikas likumos. Pieredze kļūs bagātāka un radīsies vesels Smalkās Pasaules izjūtu sakopojums. Tas būs acīmredzamākais tuvošanās sākums Smalkajai Pasaulei. Izprotot izjūtas, mēs pamazām pieradināsim arī blīvo ķermeni pie nākamā stāvokļa sevišķām īpašībām. Iedziļinoties Smalkās Pasaules likumu būtībā, mēs tūdaļ tajā sasniegsim arī īpašas pakāpes. Mēs uzskatām apziņas pieradināšanu pie smalkajām izjūtām kā arī tam sekojošo ķermeņa piemērošanās iegūšanu par gluži dabīgu parādību.

8.

Smalko Pasauli bieži attēlo kā kaut ko miglainu, aukstu, klīstošu ēnu valsti. Vai šādi attēlojumi gan nerodas no mānītības? Bet varbūt tie rodas no neprasmes izmantot šī lieliskā stāvokļa kādības. Patiešām, aizspriedumi un neuzticība spēj aizsegt Smalkās Pasaules īsto seju. Pat Zemes stāvoklī cilvēks redz to, ko tas vēlas, un vēl jo vairāk Pasaulē, kur visu veido doma. Tās iemītnieki spēj radīt un saredzēt pēc sava domāšanas līmeņa. Ir derīgi apgūt tīru domāšanu, tieši tā pazīst uzticības jēgu.

9.

Dažādas Zemes parādības atspoguļojas Smalkajā Pasaulē. Pat gada laiku pirmtēls iziet caur Smalkās Pasaules apziņu. Tālab augu, kalnu vai ūdeņu virsmas tēli nav sveši Smalkajai Pasaulei, protams, pārveidotā stāvoklī. Sirds, kas pazīst Smalko Pasauli, pazīst ir puķes, ir kalnus, ir sniegos, ir jūras. Puķes izceļas ar formu bagātību, bet viņu krāsas neizsakāmi komplicētākas par Zemes krāsām; sniegs baltāks un vairāk kristālisks, un biežāks kā uz Zemes. Tā iespējams apjēgt visu Augstākās Pasaules struktūru, līdz ar to cilvēks, kas ieguvis zemes dzīvī skaidru un labu apziņu, būs labs celtnieks arī Smalkajā Pasaulē. Izķēmojumu vietā cilvēks radīs daiļas proporcijas un ritmu, atbilstošu Bezrobežības krāšņumam. Vai tiešām gara uzdevums tik pārmērīgs, ja viņš pilnveidojis sirdi? Vienīgi gaismu nesošā sirdsapziņa pacels smalko ķermeni augstākos Mājokļos. Tā ikviens, kas sagatavo savu sirdi un pacels tuvāko sirdi, jau izpilda Sūtītāja gribu. Ja jautās – vai sirds nav gaisa dzinējs, ja tā spēj pacelties? Atbildiet – joks nav tālu no patiesības. Sirds enerģija, patiešām, tik ļoti līdzinās hēlijam un citām vissmalkākajām gāzēm, ka iztēlojot sirds pacelsmi (debesbraukšanu), nebūsim tālu no garīgās patiesības.

10.

Lai kā slēptu Smalkās Pasaules parādības, tomēr pārāk daudzi un dažādi cilvēki tās redzējuši. Ne no seansiem, ne ar izsaukšanām, bet ar dabisko redzi daudzi zina par Smalkās Pasaules esamību. Protams, Ugunīgo Pasauli redzēt iespējams reti, bet smalkā būtība nav tālu no mūsu stāvokļa. Daudzi pat nepieminēs šīs parādības, jo tās viņiem ir parastas. Pat visvienkāršākie cilvēki nebaidās no tām un zina savās sirdīs, ka nevajag baidīties. Bailes vispirms šķir cilvēkus no Smalkās Pasaules. Tādējādi tiek

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

traucēta visdabiskākā parādība. Cilvēki ķeras arī pie nepieļaujamās nekromantijas, aizmirstot, ka ikviena varmācība ir pretīga dabai un kaitē likuma gaitai. Bet jāiegaumē, ka arī dabisko parādību sfērā garīgā redze darbojas saskaņā ar sirdi. Zemākā pakāpe redz zemāko. Bet garīgā šķīstība ved pie augstākā redzējuma. Tā sirds stāvoklis turēs apziņu pāri parastām parādībām.

11.

Ikviena tuvākais pienākums, pazīstot Smalko Pasauli, katrā izdevīgā gadījumā apstiprināt šo neredzamo, bet reālo Pasauli. Lai arī sadusmos, kaut tikai padomātu par īstenību. Ja cilvēka fizioloģija papildinātos ar visu esamības stāvokļu būtības apvienotājas – Smalkās Pasaules pētīšanu, tad mūsu Zemes pasaule acumirkļi pārvērstos jaunā manifestētā laikmetā. Apliecinu, ka satraukuma troksnis sasniedzis neredzētu pakāpi, jo pasaulu kontakts atstāts pilnīgā novārtā.

12.

Jūs gribat zināt par nāvi, vai pareizāk sakot, stāvokļa nomaiņu. Bet “Dzīvās Ētikas” grāmatās ir tik daudz norādījumu, kurš no tiem Jums nav saprotams? Atkārtošu vēlreiz. Cieši jāpatur prātā, ka mūsu zemes stāvokļa kādība un apjoms noteic arī mūsu apziņas skaidrību Smalkajā pasaulē. Tas, kas nav apjēgts šeit, nebūs apjēgts arī tur. Miegainas apziņas paliks tādas arī smalkajā pasaulē. Mēs iegūstam jaunas enerģijas, lai tās transmutētu zināšanā jau šeit, uz zemes, tāpēc tik svarīga katra tiekšanās uz zināšanu, katrs uzkrājums.

Tātad, ja mūsu Ego pamatā nebija neatvairāmas tiekšanās uz atziņām šeit, uz Zemes, tad no kurienes gan tā radīsies smalkajā pasaulē? Tur valda radīšana domās jeb radīšana garā. Bet vai šāda radīšana domās ir viegla? Tādēļ jāiemācās domāt virs Zemes. Smalkajā Pasaulē nav iespējams iegūt tās kādības, kuras mēs esam atstājuši novārtā zemes dzīvēs. Pēc visa sacītā Jums, laikam, kļūs saprotama izsmalcinātas psihiskās enerģijas galvenā un noteicošā loma visās apvalku nomaiņās.

13.

Prasme rast prieku domās par tuvu garu, kas pārgājis labākā pasaulē, ir jau liels garīgs sasniegums. Patiesi jāpriecājas, ja gars pāriet smalkajā pasaulē, kad jau pirms tam pazinis tiekšanos uz Gaismas Hierarhiju. Tāds gars saņem atbalstu no Lielā Skolotāja, turpina savu mācīšanos un iesaistās tai darbā, kas viņa garam vistuvāks. Visi zemes garīgie un sirds sakari ne tik vien saglabājas smalkajā pasaulē, bet vēl pieaug un izsmalcinās. Un Jūsu miers un prieks lielā mērā rodas no tā, ka nakts stundās Jūsu gars atrodas pilnīgā saskarsmē ar Jums tuvo. Gaišās, līksmās tiekšanās pilnās domas ne tik vien neapgrūtina aizgājēju, bet pilnīgi pretēji, šādi fluidi nostiprina arī viņa tiekšanos uz vispārīgo labumu. Tāpēc priecājieties par O.V. iespējām un audziniet spārnus, lai arī Jūsu pāreja būtu tikpat līksma un brīnišķa. Ja cilvēki zinātu patiesību, ja viņi varētu pārliecināties, ka gaišam un tiekšanās pilnam garam nāves moments ir vislielākās svētlaimes moments, tad nāves bailes izzustu uz visiem laikiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

14.

Visbrīnišķīgākā dzīve Smalkajā Pasaulē ir domas un jaunrades dižo darbinieku dvēselēm, kas atdevuši savu darbu cilvēces labumam. Viņi tur atradīs bezgalīgas iespējas visu savu talantu un tiekšanos lietā likšanai. Var apskaust Markoni un Flammariona dzīvi smalkajās sfērās.

Niknas, jaunas dvēseles un dvēseles, kas dzīvojušas vienīgi juteklisku dzīvi, ļoti cieš, nespēdamas apmierināt savas dusmas un kaislības. Tās burtiski deg savu kaislību liesmās. Pa lielākai daļai tieši tās ir apsēdēji un nakts čukstētāji. Tās nespēj pacelties augstākajās sfērās, jo to iemītnieku tuvošanās jau sagādā tiem ciešanas, un viņu audi, skaidrākiem fluidiem pieskaroties, sāk trūdēt. Un šādi smalkā ķermeņa apdegumi ir sāpīgāki par ķermeņa ciešanām. Smalkās Pasaules zemāko slāņu drausmas nav aprakstāmas, bet labāk nekavēties pie tām, lai tās nepastiprinātu un sevi neapslogotu šādiem domu veidoliem.

15.

Ja smalkās pasaules zemākajos slāņos zemākās cilvēciskās būtnes cieš no larvām, tad vēl vairāk tās cieš saskaroties ar smalkās pasaules augstākajiem iemītniekiem. Jau augstāka gara tuvošanās tos sāpīgi apdedzina, un viņu ķermeņa astrālie audi sāk trūdēt.

Dabā viss savstarpēji baro viens otru un, protams, ja trūdēšanas atkritumi baro zemāko larvas, tad pēc analogijas augstāko garu emanācijas baro augstākās un vidējās sfēras. Indijā, protams, līdztekus filozofiskās domas nepārsniegtam augstumam un garīgajai skaidrībai, var sastapt dažādu demonisku kultu un dzīvnieku apsēstību visriebīgākās izpausmes, līdz visderdzīgākai nekromantijai. Pastāv sekta, kuras piekritēji ēd tikai miroņu smadzenes. Mēnesnīcas naktīs viņi sastopami kapsētās, kur tie dara savu riebīgo darbu. Kur spilgtāka Gaisma, tur arī melnāka tumsa.

Šeit ir sādžas, kuru iedzīvotāji noteiktos gada laikos naktīs sapulcējas stipri apsargātos meža laukumos. Tur priesteri, lai pielabinātu jaunos garus, izsauc zemākās būtnes. Šai nolūkā viņi ziedo ļoti daudz dzīvnieku un ar bungu sevišķu ritmu noved dalībnieku zināmā stāvoklī, kas svaigi izlieto asiņu emanāciju pievilktajām būtnēm atvieglo iekļūšanu dažos ķermeņos. Šādi apsēstie sāk trakot un uzbrūk galvenokārt sievietēm un bērniem. Bieži šādas apsēdējas būtnes savu upuri nomoka līdz nāvei.

Jūs darāt pareizi, ka ar riebumu noraidāt astrālo drausmu aprakstus. Katrai Gaismas Mācībai, pirmām kārtām, jāvirza uz gudrību, uz pilnveidošanās darba prieku un augstāko daili un tikai jānorāda uz ciešanām smalkajā pasaulē, kas neizbēgamas tiem, kuri pārkāpuši līdzsvara jeb harmonijas likumu. Zinot par domas nozīmi un spēku, nedrīkst ilgi kavēties pie drausmu un tumsas ainām.

16.

Dažs saka, ka “cilvēks, pārejot smalkajā pasaulē, neatrod to elli, par kuru tas ar šausmām domāja, Zemi atstājot...” Vajadzētu pirms vārda “cilvēks” iespraust

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

apzīmējumu “viduvējais”, jo, patiesi, elle eksistē. Smalkajā Pasaulē ne tikai noziedznieku stāvoklis, bet visu to stāvoklis, ir ļoti mokošs, kas sevī pieļāvuši garīgo trūdēšanu, vai arī uz Zemes nodevušies dažāda veida negausībām. Par to ir norādījumi visu tautu svētajos rakstos.

17.

Un tagad par šķīstītavu (priekšelli, purgatoriju) jeb smalkās pasaules vidējām sfērām. Zemākie slāņi jau līdzīgi elles aprakstiem. Tikai no paša cilvēka atkarīgs tas, kā sev un citiem derīgāk izlietot savu uzturēšanos vidējās sfērās. Kļūstot šķīstākiem, kļūst iespējamās arī augstākās sfēras, un pirms gremdēšanās Devačanā, mēs noņemam novalkāto astrālo apvalku, un jo tas tīrāks, jo ātrāk sairst. Augstu Garu astrālais apvalks, Skolotājam palīdzot, pēc tā izlietošanas tiek sadedzināts izplatījuma ugunī. Bet ne visi gari gremdējas Devačanā; ir stipri gari, kam šāda apstāšanās nav vajadzīga un viņi steidzas turpināt savu zemes ceļu. Ja cilvēks Smalkajā Pasaulē censtos atskārst savas kļūdas, visa evolūcija ievērojami paātrinātos. Bet grūtība tā, ka vidējās apziņas cilvēki, kas nav ne labi, ne slikti, bez tiekšanās un spilgti izpaustām spējām, nonākot viņiem atbilstošajā Smalkās Pasaules vienaldzības un vienmuļības sfērā, parasti velk tajā savu apnicīgo eksistenci. Viņa sīkā apziņa un neattīstītā domāšana neatļauj viņiem garīgi mosties un pacelties augstākajās sfērās, kur valda radošā doma. Remdenums, vienaldzība un slinkums ir mūsu visbriesmīgākie bendes. Tie ir psihiskās enerģijas aprijēji, kas vienīgā padara mūs apzinīgus un par Amritas Nemirstības Kausa ieguvējiem.

Netikumus izdzīvot Smalkajā Pasaulē nav iespējams, tie jāizdzīvo uz Zemes. Jo vienīgi uz Zemes mēs varam saņemt enerģijas jaunus impulsus un tos pārveidot jeb transmutēt augstākās izpausmēs. Bet Smalkajā Pasaulē, Vadītājiem palīdzot, iespējams atskārst neizdzīvoto kaislību postīgumu un tā šo apziņu iezīmēt smalkajos centros, ka jaunajā iemiesojumā būs jau vieglāk pārvarēt tieksmi uz šiem netikumiem. Jā mēs varētu Smalkajā Pasaulē izdzīvot netikumus, kāpēc tad būtu vajadzīgi zemes iemiesojumi? Un tā, lai transmutētu un sublimētu mūsu kaislību enerģijas, nepieciešama zemes, fiziskā laboratorija, kurā apvienojas un pārveidojas visu pasaulu elementi.

18.

Jūs zināt, ka arī Smalkajā Pasaulē notiek nejdzīvu sablīvēšanās. Kauja Smalkajā Pasaulē uzrāda gan varoņdarbu, gan arī patīgas rīcības. Drausmīgi kļūst apstākļi Smalkajā Pasaulē, kad izplatījumu indē melnie šāviņi. Ja zemes sprādzieni satricina cietzemi, tad cik daudzkārt postošākas gan ir smalko enerģiju darbības! Par šīm zemes un Smalkās Pasaules saattiecībām maz domā; zemes valodā runājot – smalko enerģiju iedarbības sekas daudz tūkstoš reiz pārspēj zemes iedarbības. Tās, protams, atspoguļojas zemes sajūtās, bet daudzi tās izskaidro vienīgi ar sliktajiem laika apstākļiem. Labākā gadījumā tās attiecina uz Saules plankumiem vai aptumsumu. Bet tālāk par to padomāt cilvēce neriskē.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

1.nodaļa: Smalkā Pasaule.

19.

Mēs ieteiksim ārstiem visas neizskaidrojamākās parādības attiecināt uz Smalko Pasauli – kļūdas nebūs. Lai tikai sāk izmērīt un salīdzināt tā sauktās veselās sirdis. Uzskatu, vajag saprast, cik neparasts šis laiks un vajag pierast pie tā. Vajag vienmēr paturēt prātā tagadējo kauju.

20.

Apskatīsim atsevišķi cīņu Smalkajā Pasaulē. Neskaitāmi pulki cīnās visās sfērās. Jābūt stiprai sirdij, lai izprastu šos spēkus. Arī uz Zemes var sāpēt pleci no sadursmēm. Cilvēki jābrīdina, ka viņi ļoti atkarīgi no Smalkās Pasaules. Cilvēki bieži meklē atrisinājumu – kādēļ notiek it kā iekšējs satricinājums? Cēlonis tam var būt Smalkajā Pasaulē.

21.

Jābrīdina, ka katra apzināta saskarsme ar Smalkās Pasaules spēkiem var būt kaitīga. Ja smalkās būtnes meklē pamācību pie zemes cilvēkiem, tad viņu mērķis apšaubāms, jo Smalkajā Pasaulē viegli atrast augstas Pamācības.

22.

Pat suņi pazīst Smalko Pasauli, bet cilvēks nevēlas īstenībai pievērst vērību. Smalkā Pasaule ir zemes sfēras cildena sublimācija. Uguns ir viena no katras sublimācijas pamatparādībām. Bet ja cilvēki tik tālu no Smalkās Pasaules apzinās, ko tad lai saka par Ugunīgo pasauli, kur Uguns ir visas esības būtība? Pēc piezīmēm par sirdi, par Smalko Pasauli, jāpiezīmē par Uguni, par Ugunīgo Pasauli. Cik tāla būs šī pasaule no tagadnes dzīves izpratnes; bet kas zina par Smalko Pasauli, gribēs pacelties arī Uguns Pasaulē.